

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.12.2005
KOM(2005)694 endelig

2005/0270(CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om garanterede traditionelle specialiteter for landbrugsprodukter og fødevarer

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Siden den 24. juli 1993 har Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler muliggjort en anerkendelse og beskyttelse på fællesskabsplan af landbrugsprodukter og traditionelle levnedsmidler med en specifik karakter. Disse produkters specificitet er knyttet til produktions- og/eller forarbejdningsmåden, men ikke til den geografiske oprindelse.
2. Siden denne ordnings indførelse er der blevet registreret 15 landbrugsprodukter og fødevarer, hvoraf nogle nyder godt af et stort økonomisk potentiale. Kommissionen har modtaget 18 nye registreringsansøgninger fra forskellige medlemsstater.
3. Dette instrument gør det muligt for producenterne at fremme deres produkter, samtidig med at forbrugerne beskyttes mod uhæderlig forretningspraksis, og det sikres, at handelstransaktionerne følger normerne. Hovedfordelen ved den i forordningen fastsatte registrering er, at produktet identificeres ved en kombineret anvendelse af det registrerede navn og benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet” samt EF-logoet. Hvad brugen af navnet angår, så eksisterer der to muligheder, idet registreringen kan ske med eller uden forbehold for brugen af navnet for de producenter, der overholder kravene i varespecifikationen. Siden forordningens ikrafttræden, er der blot sket fem registreringer af navnet med forbehold. Medlemsstaterne har pligt til at beskytte benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet”, det tilsvarende logo og de forbeholdte navne. De garanterede traditionelle specialiteter henhører ikke under en intellektuel ejendomsrettighed som defineret i TRIPS-aftalerne.
4. Det er nødvendigt at sikre, at producenterne i WTO-medlemslandene kan opnå en registrering uden krav om ligestilling og gensidighed, og at de statsborgere i disse lande, der kan dokumentere en legitim interesse, kan fremsætte indsigelse mod en registrering. Endelig bør producenterne i WTO-medlemslandene i kraft af klausulen om national behandling kunne anvende de varespecifikationer, der er registreret som garanterede traditionelle specialiteter på linje med medlemsstaternes producenter. Endvidere bør der fastsættes bestemmelser, der sikrer eksistensen og rækkevidden af de eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder, såsom varemærker og geografiske betegnelser.
5. Forslaget tager også sigte på at forenkle og præcisere procedurerne og klarlægge ansvarsfordelingen mellem de forskellige myndigheder, der er inddraget i behandlingen af ansøgningerne. Det gøres klart, at de opgaver, der bedst kan udføres på nationalt plan, helt naturligt overdrages til de nationale myndigheder, samtidig med at der sikres en ligebehandling af de interesserede parter, også interesserede fra tredjelande.
6. For nærværende er der to etaper i registreringsproceduren for garanterede traditionelle specialiteter. I første etape forelægger en producentsammenslutning den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder en registreringsansøgning. I anden etape videresender de nationale myndigheder ansøgningen til Kommissionen med henblik på registrering, og Kommissionen videresender den oversatte ansøgning til de øvrige medlemsstater.

7. Imidlertid tilsender medlemsstaterne normalt Kommissionen alt for omfattende og detaljerede sagsakter. Det foreslås derfor, at kun varespecifikationen i snæver forstand fremsendes på EF-plan, da det er de nationale myndigheder, der har ansvaret for at evaluere de pågældende landbrugsprodukters og fødevarers traditionelle og specifikke karakter.
8. Kommissionen offentliggør i øvrigt ansøgningens hovedelementer i *Den Europæiske Unions Tidende*, som giver enhver legitimt berørt person mulighed for at fremsætte indsigelse mod registreringen. Det foreslås at fastlægge grundene til, at indsigelser kan antages til realitetsbehandling, for at undgå at Kommissionen har pligt til at behandle de undertiden fantasifulde og usaglige indsigelser. Disse foranstaltninger skal gøre det muligt at lette de administrative procedurer på EF-plan.
9. Forslaget indeholder mange forenklinger og præciseringer. Det har nemlig vist sig, at forordningens formål ikke er tilstrækkeligt klart for producenterne og de øvrige berørte erhvervsdrivende. De anvendte udtryk er komplekse og definitionerne ikke tilstrækkeligt præcise. Udtrykket ”traditionel” er ikke engang defineret. Det foreslås samtidig at ændre nogle tilfælde af inkonsekvens, såsom indsigelsesperiodens varighed i tilfælde af, at der ansøges om ændring af en varespecifikation, hvor varigheden er fastsat seks måneder i et stykke og tre måneder i et andet stykke.
10. Når det er hensigtsmæssigt, er der foreslået samme forbedringer af ordningen som dem, der foreslås for ordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser, navnlig hvad angår kontrolordningen, registrerings- og indsigelsesproceduren, kravet om anvendelse af benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet” og EF-logoet på mærkningen af produkterne og medvirken af en forvaltningskomité for så vidt angår aspekter vedrørende registreringsansøgningerne.
11. Hovedlinjerne i disse ændringer er blevet behandlet under konsultationer med de relevante parter. Drøftelserne i Den Rådgivende Gruppe for Kvalitet i Landbrugsproduktionen (juni 2005) og i Forskriftskomiteén for Specificitetsattester for Landbrugsprodukter og Fødevarer har vist interessen for ordningen, og der er blevet givet eksempler på succeser.
12. De påtænkte foranstaltninger har ingen finansielle virkninger for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om garanterede traditionelle specialiteter for landbrugsprodukter og fødevarer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og fødevarer indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi.
- (2) Der bør tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen. Fremme af markedsføringen af traditionelle produkter med specifikke kendetegn kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med at landbrugernes indkomst øges, og landbefolkningen opretholdes i disse områder.
- (3) For at det indre fødevaremarked fungerer godt, bør erhvervslivet have mulighed for at fremhæve produkternes værdi, samtidig med at forbrugerne beskyttes mod uhæderlig forretningspraksis, og det sikres, at handelstransaktionerne følger normerne.
- (4) Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler² har defineret specificitetsattestering, og benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet” blev bestemt og indført ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1848/93³, som har fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2082/92. Specificitetsattesteringen, som oftest er blevet betegnet som en garanti for traditionel specialitet, gør det muligt at imødekomme forbrugernes efterspørgsel efter traditionelle produkter med specifikke kendetegn. Stillet over for et stort vareudbud og en mængde oplysninger om varerne bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om disse kendetegn.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

³ EFT L 168 af 10.7.1993, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2167/2004 (EUT L 371 af 18.12.2004, s. 8).

- (5) Af hensyn til klarheden bør der ikke længere henvises til udtrykket ”specificitetsattestering”, men derimod kun til udtrykket ”garanteret traditionel specialitet”, som er nemmere at forstå, og for at tydeliggøre forordningens formål for producenter og forbrugere bør specificitetsdefinitionen præciseres og udtrykket ”traditionel” defineres.
- (6) Visse producenter ønsker at fremhæve landbrugsprodukter eller traditionelle fødevarer, fordi de klart adskiller sig fra andre lignende produkter eller fødevarer ved kendetegn, der er særegne for netop dem. Den attesterede specificitet bør derfor kontrolleres for at sikre forbrugerbeskyttelsen. En sådan frivillig ordning, der gør det muligt for de erhvervsdrivende at udbrede kendskabet i Fællesskabet til en fødevarers kvalitet, skal på enhver måde sikre, at handelens referencer til en fødevarer er korrekte.
- (7) Landbrugsprodukter og fødevarer er med hensyn til deres mærkning underlagt de generelle regler, som gælder i Fællesskabet, navnlig bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁴. I betragtning af deres specificitet bør der dog vedtages særlige supplerende bestemmelser for de garanterede traditionelle specialiteter. For at gøre identifikationen af de garanterede traditionelle specialiteter, der er produceret på Fællesskabets område, nemmere og hurtigere, bør der være et krav om, at de nævnte EF-benævnelser og -symboler skal anvendes på mærkningen, dog med det forbehold, at de erhvervsdrivende har en rimelig frist til at efterkomme dette krav.
- (8) For at sikre overholdelsen og bestandigheden af de attesterede specifikke kendetegn er det nødvendigt, at producenter, der er forenet i sammenslutninger, selv fastsætter dem i en varespecifikation. Producenter i tredjelande kan også registrere garanterede traditionelle specialiteter.
- (9) De garanterede traditionelle specialiteter, der beskyttet på Fællesskabets område, bør nyde godt af en troværdig kontrolordning, der er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes⁵ samt på en kontrolordning, der tager sigte på at sikre, at de erhvervsdrivende overholder varespecifikationens bestemmelser inden landbrugsprodukternes og fødevarernes markedsføring.
- (10) For at nyde godt af en beskyttelse bør de garanterede traditionelle specialiteter registreres på EF-plan. Opførelsen i et register gør det ligeledes muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne kan holde sig underrettet.
- (11) De nationale myndigheder i den pågældende medlemsstat behandler hver enkelt registreringsansøgning under overholdelse af fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en indsigtelsesprocedure på nationalt plan, med henblik på at sikre, at det pågældende landbrugsprodukt eller den pågældende fødevarer har en traditionel karakter og specifikke kendetegn. Dernæst bør Kommissionen inddrages i en undersøgelse, der skal sikre en ensartet fremgangsmåde ved behandlingen af de

⁴ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

⁵ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.

ansøgninger, som medlemsstaterne videresender, og de registreringsansøgninger, som indgives af producenter i tredjelande.

- (12) For at effektivisere registreringsproceduren bør det undgås, at der skal foretages en behandling af usaglige eller grundløse indsigelser, og det bør præciseres, på hvilket grundlag Kommissionen vurderer, om de fremsendte indsigelser kan antages til realitetsbehandling. Legitimt berørte statsborgere i tredjelande vil få en indsigelsesret efter samme kriterier som Fællesskabets producenter. Bevisførelsen for og vurderingen af disse kriterier bør begrundes i forhold til Fællesskabets område. Erfaringerne viser, at der bør ske en tilpasning af varigheden af indsigelsesperioden og af konsultationerne mellem medlemsstaterne i tilfælde af indsigelse.
- (13) Der bør fastsættes bestemmelser, som sikrer eksistensen og rækkevidden af de nuværende intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (14) For ikke at skabe ulige konkurrencevilkår bør enhver producent have ret til at anvende et registreret navn sammen med en benævnelse og i givet fald med et EF-symbol eller et navn, der er registreret som sådant, såfremt den fødevarer, han producerer eller forarbejder, er i overensstemmelse med de tilsvarende specifikationer, og såfremt han benytter et kontrolorgan efter bestemmelserne i denne forordning.
- (15) Oplysningerne om et landbrugsprodukts eller en fødevarers specifikke kendetegn bør, for at gøre producenterne interesserede i at bruge dem og for at sikre, at de er pålidelige for forbrugerne, nyde retlig beskyttelse og være underkastet offentlig kontrol.
- (16) Når der i en bestemt periode for en garanteret traditionel specialitet ikke er blevet anmeldt noget kontrolorgan til Kommissionen, og der derfor ikke er nogen tilsvarende produktion under overholdelse af den registrerede varespecifikation, bør registreringen annulleres.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶.
- (18) Det bør fastsættes, at bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på registreringsansøgninger, som Kommissionen har modtaget inden dens ikrafttrædelse, navnlig afhængigt af hvor langt registreringsproceduren er nået. Desuden bør de erhvervsdrivende have en rimelig frist til at foretage en tilpasning af de private kontrolorganer og af mærkningen af de landbrugsprodukter og fødevarer, der markedsføres som garanterede traditionelle specialiteter.
- (19) For klarhedens og gennemskuelighedens skyld bør forordning (EØF) nr. 2082/92 ophæves og erstattes af en ny forordning –

⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 Anvendelsesområde

1. Denne forordning indeholder de bestemmelser, der skal være opfyldt, for at en garanteret traditionel specialitet kan anerkendes for
 - a) landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten og bestemt til konsum
 - b) fødevarer, der er opført i bilag I til denne forordning.Bilag I til denne forordning kan ændres efter proceduren i artikel 18, stk. 2.
2. Denne forordning berører ikke andre specifikke fællesskabsbestemmelser.
3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁷ finder ikke anvendelse på de garanterede traditionelle specialiteter, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 2 Definitioner

1. I denne forordning forstås ved
 - a) specificitet: de elementer, hvorved et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel klart adskiller sig fra andre lignende landbrugsprodukter eller fødevarer i samme kategori
 - b) traditionel: det er påvist, at der har været en brug på EF-markedet i en periode af en længde, der mindst svarer til det, der almindeligvis betragtes som en generation
 - c) garanteret traditionel specialitet: et traditionelt landbrugsprodukt eller en traditionel fødevarer, hvis specificitet er anerkendt af Fællesskabet ved registrering heraf efter denne forordning
 - d) sammenslutning: enhver organisation, uanset retlig status eller sammensætning, af producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme fødevarer.
2. De elementer, der omhandles i stk. 1, litra a), kan vedrøre særlige kendetegn ved produktet såsom fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske egenskaber, eller til metoden til produktion eller forarbejdning af produktet eller de særlige betingelser, der bør gælde under produktionen eller forarbejdningen af produktet.

Et landbrugsprodukts eller en fødevarers præsentation anses ikke for et element i henhold til stk. 1, litra a).

Specificiteten som defineret i stk. 1, litra a), kan ikke være begrænset til en kvalitativ eller kvantitativ sammensætning.

⁷ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen som defineret i stk. 1, litra d).

Artikel 3 Register

Kommissionen ajourfører et register over de garanterede traditionelle specialiteter, som er anerkendt på fællesskabsplan efter denne forordning.

Der sondres i dette register mellem lister over de garanterede traditionelle specialiteter alt efter om brugen af produktets eller fødevarens navn er forbeholdt producenter, der overholder varespecifikationen.

Artikel 4 Kravene til produkter og navne

1. For at kunne optages i det i artikel 3 omhandlede register skal landbrugsproduktet eller fødevareren enten være fremstillet af traditionelle råvarer, eller have en traditionel sammensætning eller en produktions- eller forarbejdningsmåde, som er knyttet til den traditionelle produktions- eller forarbejdningsform.

Et landbrugsprodukt eller en fødevarer kan ikke registreres, hvis dets specificitet beror på herkomst eller geografisk oprindelse. Det er dog tilladt at anvende geografiske navne.

2. Et navn skal for at blive registreret

- a) enten i sig selv være specifikt
- b) eller udtrykke landbrugsproduktets eller fødevarens specificitet.

For at blive registreret skal det specifikke navn, der er omhandlet i første afsnit, litra a), være traditionelt og i overensstemmelse med nationale bestemmelser eller have vundet hævd gennem brugen.

Et navn, der udtrykker specificitet i henhold til første afsnit, litra b), kan ikke registreres, hvis det

- a) udelukkende henviser til generelle anprisninger, der anvendes for en helhed af landbrugsprodukter eller fødevarer, eller til anprisninger, der er omhandlet i en specifik fællesskabsforskrift
- b) er vildledende, f.eks. navnlig henviser til et indlysende kendetegn ved produktet, eller ikke svarer til varespecifikationen, og som derfor vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets særlige kendetegn.

Artikel 5 Relationerne til de intellektuelle ejendomsrettigheder

1. Et produkt registreres ikke som en garanteret traditionel specialitet, når navnet er identisk med eller ligner et varemærke, der er registreret for identiske eller lignende

produkter, når der er risiko for forveksling, eller når navnet falder under en geografisk betegnelse på Fællesskabets område.

2. Navnet på en planteart eller en dyrerace kan bruges som navnet på en garanteret traditionel specialitet, hvis det ikke vildleder med hensyn til produktets art.

Artikel 6 Varespecifikation

1. For at kunne blive en garanteret traditionel specialitet skal et landbrugsprodukt eller en fødevarer være i overensstemmelse med en varespecifikation.
2. Varespecifikationen skal indeholde
 - a) navnet i henhold til artikel 4, stk. 2, affattet på et eller flere sprog, med angivelse af, om sammenslutningen ansøger om registrering af navnet med eller uden forbehold, og om den ansøger om at nyde godt af bestemmelserne i artikel 13, stk. 3
 - b) en beskrivelse af de vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og organoleptiske egenskaber ved landbrugsproduktet eller fødevareren
 - c) en beskrivelse af den produktionsmetode, som producenten skal følge, herunder karakteren af og de særlige kendetegn ved den råvare eller de ingredienser, der er anvendt, og metoden for forarbejdning af landbrugsproduktet eller fødevareren
 - d) de væsentligste elementer, der definerer specificiteten og i givet fald den anvendte reference
 - e) de væsentligste elementer, der viser den traditionelle karakter, jf. artikel 4, stk. 1, første afsnit
 - f) minimumskrav og procedurer for specificitetskontrol.

Artikel 7 Registreringsansøgning

1. Kun en sammenslutning kan indgive en ansøgning om registrering af et landbrugsprodukts eller en fødevarers specificitet.
Flere sammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande kan indgive en fælles ansøgning.
2. En sammenslutning kan kun indgive en enkelt registreringsansøgning for de landbrugsprodukter eller fødevarer, den producerer eller tilvirker
3. Registreringsansøgningen skal indeholde
 - a) den ansøgende sammenslutnings navn
 - b) varespecifikationen, jf. artikel 6
 - c) dokumenter, der viser den specifikke og traditionelle karakter
 - d) oplysninger om de i artikel 15 omhandlede kontrolinstanser.

4. For sammenslutninger i medlemsstaterne indgives ansøgningerne til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret.

Medlemsstaten behandler ansøgningen på passende vis for at efterprøve, om den er berettiget og opfylder betingelserne i denne forordning.

5. Medlemsstaten tilrettelægger under den i stk. 4, andet afsnit, omhandlede behandling en indsigelsesprocedure på nationalt plan, der sikrer en hensigtsmæssig offentliggørelse af den pågældende ansøgning og fastsætter et rimeligt tidsrum, hvori enhver legitimt berørt person, der er etableret på medlemsstatens område, kan fremsætte indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om de modtagne erklæringer om indsigelse kan antages til realitetsbehandling, efter kriterier, der omfatter de i artikel 9, stk. 3, første afsnit, omhandlede kriterier.

6. Når kravene i artikel 4, 5 og 6 er opfyldt, meddeler den kompetente myndighed Kommissionen

- den ansøgende sammenslutnings navn
- varespecifikationen, jf. artikel 6
- oplysninger om de i artikel 15 omhandlede kontrolinstanser
- en erklæring fra medlemsstaten om, at sammenslutningens ansøgning opfylder betingelserne i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

7. Når ansøgningen vedrørende landbrugsproduktet eller fødevaren hidrører fra en sammenslutning i et tredjeland, stiles den med de i stk. 3 omhandlede elementer direkte eller via tredjelandets myndigheder til Kommissionen.

8. De i denne artikel omhandlede dokumenter, som fremsendes til Kommissionen, affattes på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en bekræftet oversættelse til et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 8

Kommissionens behandling

1. Kommissionen behandler ansøgningen for at efterprøve, om den er berettiget og opfylder betingelserne i denne forordning.

Kommissionen offentliggør listen over de betegnelser, der er ansøgt registreret, samt datoerne for disse ansøgningers indgivelse til Kommissionen.

2. Når betingelserne i denne forordning synes opfyldt, offentliggør Kommissionen den i artikel 6 omhandlede varespecifikation og oplysningerne om den ansøgende sammenslutning og kontrolinstanser, jf. artikel 15, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I modsat fald beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 18, stk. 3, at afvise registreringsansøgningen.

Artikel 9
Indsigelser

1. Inden fire måneder efter den i artikel 8, stk. 2, første afsnit, fastsatte dato for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* kan andre medlemsstater eller tredjelande ved indgivelse af en behørigt begrundet erklæring til Kommissionen gøre indsigelse mod den påtænkte registrering.

2. Enhver fysisk eller juridisk person, der er umiddelbart og individuelt berørt, og som er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den, der har ansøgt om registreringen, eller i et tredjeland, kan ligeledes ved indgivelse af en behørigt begrundet erklæring gøre indsigelse mod den påtænkte registrering.

For fysiske eller juridiske personer, som er etableret eller har bopæl i en medlemsstat, indgives erklæringen til den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat inden for en frist, der muliggør en indsigelse efter stk. 1.

For fysiske eller juridiske personer, som har bopæl i et tredjeland, indgives erklæringen direkte eller via det berørte tredjelands myndigheder til Kommissionen inden for den i stk. 1 fastsatte frist.

3. Indsigelser kan kun antages til realitetsbehandling, hvis Kommissionen har modtaget dem inden for den i stk. 1 fastsatte frist, og de viser, at

- a) enten er betingelserne i artikel 2, 4 og 5 ikke opfyldt
- b) eller i tilfælde af en ansøgning efter artikel 13, stk. 2, at navnet anvendes på lovlig vis og er vitterlig kendt og økonomisk afgørende for lignende landbrugsprodukter eller fødevarer.

Kommissionen undersøger, om indsigelserne kan antages til realitetsbehandling.

Kriterierne i første afsnit skal bevises og vurderes i forhold til Fællesskabets område.

4. Når Kommissionen ikke modtager nogen indsigelse, der kan antages til realitetsbehandling efter stk. 3, registrerer den den garanterede traditionelle specialitet.

Registreringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en indsigelse kan antages til realitetsbehandling efter stk. 3, opfordrer Kommissionen de pågældende parter til at foretage passende konsultationer.

Hvis der opnås enighed mellem de interesserede parter inden for en frist på seks måneder, meddeler de sidstnævnte Kommissionen alle elementer i forbindelse med den opnåede enighed, herunder ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Hvis de elementer, der er offentliggjort efter bestemmelserne i artikel 8, stk. 2, ikke har undergået ændringer eller kun mindre ændringer, følger Kommissionen proceduren i stk. 4 i nærværende artikel. I andre tilfælde indleder den på ny den i artikel 8, stk. 1, omhandlede behandling.

Opnås der ikke enighed, træffer Kommissionen afgørelse efter proceduren i artikel 18, stk. 3, under hensyntagen til loyal skik og brug og den faktiske risiko for forveksling.

Denne beslutning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. De i denne artikel omhandlede dokumenter, som fremsendes til Kommissionen, affattes på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en bekræftet oversættelse til et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 10 Annulering

Kommissionen kan beslutte at annullere registreringen af en garanteret traditionel specialitet, hvis det efter en tidsperiode, der skal fastsættes, viser sig, at der ikke er anmeldt noget kontrolorgan for dette produkt efter artikel 15.

Artikel 11 Ændring af en varespecifikation

1. Der kan ansøges om ændring af en varespecifikation af en medlemsstat efter anmodning fra en sammenslutning af producenter for en garanteret traditionel specialitet, der er etableret på dens område, eller af en sammenslutning af producenter for en garanteret traditionel specialitet, der er etableret i et tredjeland. I sidstnævnte tilfælde stiles ansøgningen direkte eller via tredjelandets myndigheder til Kommissionen.

Ansøgningen skal påvise en legitim økonomisk interesse og beskrive de ændringer, der er ansøgt om, og begrunde dem.

Ansøgningen om godkendelse af en ændring behandles efter proceduren i artikel 7, 8 og 9. Hvis de foreslåede ændringer er af mindre omfang, træffer Kommissionen afgørelse om godkendelse af ændringen uden at følge proceduren i artikel 8, stk. 2, og artikel 9.

2. Medlemsstatens kompetente myndigheder sørger for, at alle de producenter og/eller forarbejdningsvirksomheder, der anvender den varespecifikation, for hvilken der er ansøgt om ændring, underrettes om offentliggørelsen. Ud over indsigelser efter artikel 9, stk. 3, kan indsigelser, der påviser en økonomisk interesse i produktionen af den garanterede traditionelle specialitet, antages til realitetsbehandling.

Artikel 12 Benævnelser og symbolet

1. Kun producenter, som overholder varespecifikationen, kan henvise til en garanteret traditionel specialitet i mærkningen, reklamen og de dokumenter, der vedrører et landbrugsprodukt eller en fødevarer.
2. Når der henvises til en garanteret traditionel specialitet i mærkningen af et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der er forarbejdet på Fællesskabets område, skal det registrerede navn, benævnelsen "garanteret traditionel specialitet" eller dennes forkortelse "GTS" samt det tilknyttede EF-symbol findes i mærkningen.

3. De i stk. 2 omhandlede angivelser er fakultative ned hensyn til mærkningen af garanterede traditionelle specialiteter, der er produceret uden for Fællesskabets område.

Artikel 13

Bestemmelser vedrørende det registrerede navn

1. Fra datoen for den i artikel 9, stk. 4, fastsatte offentliggørelse kan et navn opført i det i artikel 3 omhandlede register kun anvendes til at identificere det landbrugsprodukt eller den fødevarer, som opfylder kravene i varespecifikationen som garanteret traditionel specialitet efter bestemmelserne i artikel 12. De registrerede navne kan dog fortsat anvendes i mærkningen af produkter, der ikke opfylder kravene i den registrerede varespecifikation, men uden at det er muligt at anføre benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet”, dennes forkortelse ”GTS” og det tilknyttede EF-symbol.
2. Dog kan en garanteret traditionel specialitet registreres, således at navnet er forbeholdt et landbrugsprodukt eller en fødevarer, som opfylder kravene i den offentliggjorte varespecifikation, når sammenslutningen har anmodet om dette i sin registreringsansøgning, og det ikke af proceduren i artikel 9 fremgår, at navnet anvendes på lovlig vis og er vitterlig kendt og økonomisk afgørende for lignende landbrugsprodukter eller fødevarer. Fra datoen for den i artikel 9, stk. 4, fastsatte offentliggørelse kan navnet, selv uden anførelse af benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet”, dennes forkortelse ”GTS” og det tilknyttede EF-symbol, ikke længere anvendes i mærkningen af lignende landbrugsprodukter eller fødevarer, der ikke opfylder kravene i den registrerede varespecifikation.
3. For betegnelser, for hvilke der er ansøgt om registrering på et enkelt sprog, kan sammenslutningen i varespecifikationen fastsætte, at mærkningen ved produktets markedsføring ud over produktets navn på originalsproget i de andre sprog indeholder en angivelse af, at produktet er fremstillet efter traditionerne i den region, den medlemsstat eller det tredjeland, hvor ansøgningen stammer fra.

Artikel 14

Kontrolordning

1. Medlemsstaterne sørger for, at den i forordning (EF) nr. 882/2004 fastsatte kontrolordning finder anvendelse for de erhvervsdrivende, der er underlagt bestemmelserne i nærværende forordning.
2. Medlemsstaterne medtager de erhvervsdrivende, der er underlagt bestemmelserne i nærværende forordning, i deres flerårige nationale kontrolplaner, jf. artikel 41, 42 og 43 i forordning (EF) nr. 882/2004, samt i deres årsrapporter, jf. artikel 44 i nævnte forordning.
3. I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 udpeger medlemsstaterne en central kompetent myndighed som særlig ansvarlig for anvendelsen af kontrolordningen vedrørende nærværende forordning.

Artikel 15

Kontrollen af de erhvervsdrivendes overholdelse af kravene i varespecifikationen

1. For at det inden markedsføringen kan kontrolleres, om de pågældende erhvervsdrivende overholder varespecifikationen, kan den i artikel 14, stk. 3, omhandlede myndighed udpege ét eller flere officielle kontrolorganer eller delegere den nævnte kontrol til ét eller flere private kontrolorganer.

I medfør af artikel 7, stk. 3, litra d), identificerer registreringsansøgningen ét eller flere organer, der skal kontrollere de pågældende landbrugsprodukter eller fødevarer.

Hvis produktionen finder sted i et tredjeland, identificerer registreringsansøgningen ét eller flere offentlige eller private organer, der skal foretage den i første afsnit omhandlede kontrol.

2. De i stk. 1 omhandlede private kontrolorganer akkrediteres standard EN 45011 eller en tilsvarende standard.
3. De i stk. 1 omhandlede offentlige eller private kontrolorganer skal have beføjelse til at sikre, at denne forordning overholdes, herunder i givet fald pålægge sanktioner, hvis de konstaterer, at et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der påberåbes at være en garanteret traditionel specialitet, ikke opfylder kravene i varespecifikationen.
4. Den enkelte medlemsstat meddeler Kommissionen navn og adresse på den i artikel 14, stk. 3, omhandlede myndighed, på eventuelle udpegede officielle kontrolmyndigheder og de delegerede private kontrolorganer, jf. stk. 1, første afsnit, deres respektive beføjelser samt enhver ændring af disse oplysninger.

For producenter i et tredjeland meddeler sammenslutningen og i mangel af en sammenslutning producenten direkte eller gennem det pågældende tredjelands myndigheder Kommissionen de oplysninger, der omhandles i første afsnit.

Kommissionen offentliggør de i første og andet afsnit omhandlede oplysninger, der ajourføres regelmæssigt.

5. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder bestemmelserne i denne forordning, kan kontrolleres af de organer, der omhandles i denne artikel.
6. Omkostningerne ved den kontrol, der er omhandlet i denne artikel, påhviler de erhvervsdrivende, der er berørt af denne kontrol.

Artikel 16

Producenternes erklæring til et kontrolorgan

1. En producent i en medlemsstat, som for første gang agter at producere en garanteret traditionel specialitet, skal, uanset om han tilhører den oprindeligt ansøgende sammenslutning, i god tid underrette en udpeget kontrolmyndighed eller et udpeget kontrolorgan i den medlemsstat, hvor han er etableret, efter anvisning fra den i artikel 14, stk. 3, omhandlede myndighed.
2. En producent i et tredjeland, som for første gang agter at producere en garanteret traditionel specialitet, skal, uanset om han tilhører den oprindeligt ansøgende

sammenslutning, i god tid underrette en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, eventuelt efter anvisning fra producentsammenslutningen eller den kompetente myndighed i tredjelandet.

3. Den udpegede kontrolmyndighed eller det udpegede kontrolorgan sikrer, at producenten overholder de offentliggjorte elementer, inden produktet markedsføres.

Artikel 17 Beskyttelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på retlig beskyttelse mod enhver form for misbrug eller vildledende anvendelse af benævnelsen ”garanteret traditionel specialitet” og det tilknyttede EF-symbol samt mod enhver efterligning af registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13.
2. De registrerede navne beskyttes mod enhver praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne, bl.a. praksis, der lader formode, at landbrugsproduktet eller fødevareren er en af Fællesskabet anerkendt garanteret traditionel specialitet.
3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de på nationalt plan anvendte varebetegnelser ikke kan forveksles med registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13, stk. 2.

Artikel 18 Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 19 Gennemførelsesbestemmelser og overgangsforanstaltninger

1. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, vedtages der detaljerede regler for gennemførelsen af denne forordning. De omfatter navnlig
 - a) bestemmelser vedrørende de elementer, som den i artikel 6, stk. 2, omhandlede varespecifikation skal indeholde

- b) bestemmelser vedrørende indgivelse af en registreringsansøgning efter artikel 7, stk. 1, foretaget af sammenslutninger fra medlemsstaterne eller forskellige tredjelande
 - c) bestemmelser vedrørende fremsendelsen til Kommissionen af registreringsansøgninger omhandlet i artikel 7, stk. 3, registreringsansøgninger omhandlet i 7, stk. 7, og ændringsansøgninger omhandlet i artikel 11
 - d) bestemmelser vedrørende registret over garanterede traditionelle specialiteter, jf. artikel 3
 - e) bestemmelser vedrørende de i artikel 9 omhandlede indsigelser, herunder de passende konsultationer mellem interesserede parter
 - f) bestemmelser vedrørende annullering af registreringen af en garanteret traditionel specialitet, jf. artikel 10
 - g) bestemmelser vedrørende benævnelser og symboler, jf. artikel 12
 - h) bestemmelser vedrørende ændringer af mindre omfang, jf. artikel 11, stk. 1, tredje afsnit
 - i) tilsvarende standarder for kontrolorganerne, jf. artikel 15, stk. 2
 - j) bestemmelser vedrørende betingelserne for de erhvervsdrivendes overholdelse af kravene i varespecifikationerne, jf. artikel 15.
2. De navne, der allerede var registreret under forordning (EØF) nr. 2082/92 ved datoen for nærværende forordning ikrafttræden, optages automatisk i det i artikel 3 omhandlede register. De tilsvarende varespecifikationer sidestilles med varespecifikationer omhandlet i artikel 6, stk. 1.
3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 18, stk. 2, en forordning, der skal sikre overgangen fra reglerne i forordning (EØF) nr. 2082/92 til reglerne i nærværende forordning. Nærværende forordning fastlægger specielt de procedurer, der skal følges for at gøre det muligt at foretage en effektiv analyse af de verserende registreringsansøgninger under forordning (EØF) nr. 2082/92. Disse procedurer kan omfatte en pligt for ansøgerne til at fremlægge yderligere elementer inden for en frist, som skal fastsættes.

Artikel 20

Gebyr

Medlemsstaterne kan opkræve et administrativt gebyr til dækning af udgifterne i forbindelse med behandlingen af registreringsansøgninger, indsigelser og ændringsansøgninger i henhold til denne forordning.

Artikel 21

Forordning (EØF) nr. 2082/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

De bestemmelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, anvendes dog fra den 1. maj 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

Fødevarer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)

- Øl
- chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao
- brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, samt konfekturvarer
- pastaprodukter, også kogte eller med fyld
- tilberedte retter
- krydrede sovs
- supper og bouillon
- drikkevarer på basis af planteekstrakter
- is og sorbeter.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2082/92	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 1, stk. 1, første afsnit
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	Artikel 1, stk. 1, andet afsnit
Artikel 1, stk. 2 og 3	Artikel 1, stk. 2 og 3
Artikel 2, litra 1), første afsnit	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, litra 1), andet afsnit	Artikel 2, stk. 2, andet afsnit
Artikel 2, litra 1), tredje afsnit	Artikel 2, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 2, litra 2), første punktum	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, litra 2), andet punktum	Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 2, litra 3)	Artikel 2, stk. 1, litra c)
–	Artikel 2, stk. 1, litra b)
–	Artikel 2, stk. 2, første afsnit
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 1, andet afsnit
Artikel 5, stk. 1	Artikel 4, stk. 2, første afsnit
Artikel 5, stk. 2	Artikel 4, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 5, stk. 3	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, første punktum
Artikel 5, stk. 4	Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, andet punktum
–	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
–	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 6
–	Artikel 7, stk. 7 og 8
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
–	Artikel 7, stk. 4 og 5
–	Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, første afsnit	–
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 8, stk. 2, første afsnit
Artikel 8, stk. 2	–
Artikel 8, stk. 3	Artikel 9, stk. 1 og 2
–	Artikel 9, stk. 3
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 4
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 5

Artikel 10
Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2, første afsnit
–
Artikel 11, stk. 2, andet afsnit
Artikel 11, stk. 3 og 4
Artikel 12
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2
–
Artikel 14
Artikel 15, stk. 1
–
Artikel 15, stk. 2
Artikel 15, stk. 3
Artikel 16
Artikel 17
Artikel 18
Artikel 19
Artikel 20
Artikel 21
–
Artikel 22
Bilag
–

Artikel 10
Artikel 11, stk. 1, første afsnit
Artikel 11, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 2
–
Artikel 19, stk. 1, litra g)
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2
Artikel 13, stk. 3
Artikel 14 og 15
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2 og 3
Artikel 16, stk. 1
Artikel 16, stk. 3
–
Artikel 17, stk. 1 og 2
Artikel 17, stk. 3
Artikel 18
Artikel 19
–
Artikel 21
Artikel 22
Bilag I
Bilag II